

afleveres til de forskellige Biblioteker, stikker man Haanden i en Hvepsere. Vi har set, og set med stor Fornøjelse, at naar Biblioteksfolk strides om disse Spørgsmaal i Aviserne, hvad de altid gør med en højst elskværdig Malice, synes der ikke at være nogen Bro at bygge mellem de forskellige Standpunkter. Men, som sagt, jeg kan ikke skønne, at der egentlig er nogen som helst Grund til, at Universitetsbiblioteket ikke bliver befriet for denne Opmagasinerings af Aviser, saa meget mere som Folk jo rundt omkring hos de forskellige Udgivere af Bladene kan finde, hvad de ønsker, og endda i Regelen med meget mindre Ulejlighed, end man gør paa Universitetsbiblioteket. For saa vidt man ikke kan komme frem ad denne Vej — og det synes ikke at være muligt —, maa vi imidlertid akkviescere ved de indskrænkende Bestemmelser overfor de bestaaende Forhold, som er fastsat i § 2. Dette kan vi give vor Tilslutning; og fra vor Side er der intet Ønske om Nedsættelse af Udvalg, men selvfølgelig heller ikke Modstand derimod; det har sin Betydning, at dette Lovforslag gennemføres hurtigt, naar man for øvrigt er enig om det heldige i, at det gennemføres.

H. Trier: I det interessante Foredrag, som den ærede første Taler (J. V. Christensen) holdt, udvidede han jo Spørgsmaalet langt ud over Rammerne for det foreliggende Lovforslag. Det er ogsaa ganske udenfor al Tvivl, at det er et stort og i ikke ringe Grad forgrenet Spørgsmaal, der her er Tale om. Jeg ser imidlertid ingen Grund til ved denne Lejlighed at komme ind paa dette større principielle Omraade, saa meget mere som det, saa vidt jeg har forstaaet, er en Opgave, der netop er lagt i Hænderne paa den Kommission af Biblioteksmænd, som for Øjeblikket er nedsat for at arbejde med Spørgsmaal om Bibliotekernes Ordning. Fra den Side vil man faa det mest sagkyndige Udtryk for de forskellige Maader, paa hvilke Bibliotekets Opgave og dens Løsning kan opfattes, og forhaabentlig de praktiske Forslag, der paa rette Maade kan føre til, at Fremtidens Biblioteksvæsen er i sin Orden. Det, der i Øjeblikket foreligger, er jo i Virkeligheden kun det samme, som vi i Menneskeverdenen kalder Hensynet til den raadende Bolignød. Det er blandt Bøger som blandt Mennesker, der opstaar Bolignød, fordi de stadig forøges i Antal. Blandt Bøgerne er der endda en endnu større Grund til at se en saadan Bolignød i Møde som en Rimelighed eller Nødvendighed end i Menneskeverdenen, thi dér er

der overfor Bolignøden den Trøst, at de enkelte Mennesker efterhaanden forsvinder og giver Plads for andre, men med Hensyn til Bøgerne er det egentlig Opgaven, at de ikke skal forsvinde, at det, der en Gang er der, skal blive i al Evighed. En foregaaende æret Taler henviste ganske vist til, at i vore Dage trykkes mange Bøger, vel ogsaa Aviser, paa saa daarligt Papir, at naar et vist Antal Aar er gaaet, eksisterer disse Bøger ikke længere. Det er altid en Trøst, hvis saadant noget kan ske, naar blot det er de rigtige Bøger og de rigtige Aviser, det gaar ud over, og det ikke rammer netop dem, man ønsker var uforgængelige. Saa stor en Rolle, som Dødeligheden i Menneskeverdenen spiller, kan Dødeligheden mellem Tryksager dog formodentlig ikke komme til at spille; derfor vil der stadig være Anledning til at rette sin Opmærksomhed paa Boligspørgsmaalet og Afskaffelsen af Bolignøden. Det er Grundtanken i det foreliggende Lovforslag, som begrænses til en ganske lille Del af Bibliotekernes Indhold. Ligesom tidligere Talere ser heller ikke jeg nogen Grund til ikke at anse det for rigtigt at gaa med til Vedtagelsen. Men naar der nedsættes Udvalg, kan der jo rejses yderligere Betragtninger. I og for sig vilde jeg ikke anse det for nødvendigt at nedsætte Udvalg, men overfor Ønsket derom er der ikke nogen Grund til at vise Uvillie.

Jeg anbefaler altsaa paa mit Partis Vegne, at vi med stor Velvillie ser paa dette af sagkyndige Mænd med grundige Motiveringer og udtømmende Hensyn til alle Forhold stillede Forslag, og at vi vedtager det i det væsentlige, som det er.

Undervisningsministeren (*Nina Bang*):

Jeg takker alle de ærede Ordførere for den Velvillie, de har vist overfor det foreliggende Lovforslag, og jeg udtrykker Haabet om, at denne Velvillie ogsaa maa ytre sig i en hurtig Behandling af det, saa det kunde være muligt at gennemføre Lovforslaget i indeværende Samling. Det vil have stor Betydning, idet Aviserne for dette Aar først afleveres, naar det første Halvaar er gaaet, og Loven skulde gerne gælde for dette Aar.

Den ærede Ordfører for Venstre (J. V. Christensen) gav her en meget interessant Redegørelse for Avisafleveringens Historie og tog dernæst Spørgsmaalet om Smaatryksafleveringen op. Dette sidste skal jeg ikke komme ind paa her, idet — som jeg har gjort Rede for i Bemærkningerne til Lovforslaget — hele Ordningen af Biblioteksforholdene, derunder Spørgsmaalet om